

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

95.

KURJER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 3-го Декабря. — 1848 — Wilno. PIĄTEK, 3-go Grudnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 27-го Ноября.

Высочайшая Грамота.

Императорскому Королевскому Австрийскому
Генералъ - Лейтенанту Барону Геллашицу,
Бану Кرواتскому.

Примѣрное самоотверженіе, съ коимъ вы, внемля гласу чести и долга, посвятили себя защитѣ законныхъ правъ вашего Государя, вѣрнаго союзника и друга Нашего, мужество и твердость духа, оказанныя вами при укрощеніи мятежа, содѣлавшаго столицу Австріи позорищемъ неистовства и буйства, приобрѣли вамъ полное право на особое Наше уваженіе. Желая ознаменовать Наше къ вамъ благоволеніе и вмѣстѣ съ тѣмъ почтить въ лицѣ вашемъ подвиги, совершенные храбрыми войсками, сражавшимися подъ вашимъ предводительствомъ, Мы пожаловали васъ Кавалеромъ ордена Св. равноапостольнаго Князя Владимира 1-й степени, коего знаки при семъ препровождаемъ, пребывая къ вамъ благосклонны.

На подлинной собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО
ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Въ Царскомъ Селѣ,
Октября 28-го 1848 года.

Высочайшимъ Приказомъ, по Морскому Вѣдомству, 17-го Ноября, Членъ Морскаго Генералъ-Аудиторіата, Вице-Адмиралъ Казинъ, назначенъ Директоромъ Морскаго Кадетскаго Корпуса, съ оставленіемъ при прежней должности.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Военному Вѣдомству, 18-го Ноября, Начальникъ топографической съемки Волынской Губерніи, Генералъ-Маіоръ Яковлевъ 1-й, назначенъ Начальникомъ Штаба Отдѣльнаго Сибирскаго Корпуса; Повечитель Кіевскаго Учебнаго Округа, Свиты Его Императорскаго Величества Генералъ-Маіоръ Траскинъ 1-й, уволенъ, за болѣзнію, отъ настоящей должности, съ оставленіемъ въ Свитѣ Его Величества.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 27-go Listopada.

NAJWYŻSZY DYPLOMAT.

Cesarskiemu Królewskiemu Austriackiemu Jenerał-Porucznikowi Jełtaaczycowi, Banowi Kroatcyi.

Wzorowe poświęcenie się, z którym, słuchając głosu honoru i powinności, poświęciliście się na obronę legalnych praw waszego Monarchy, wiernego sprzymierzeńca i przyjaciela NASZEGO; mężstwo i stałość duszy, okazane przez was w czasie usmierzenia buntu, który uczynił stolicę Austrii widownią bezprawii i swawoli, zjednały wam zupełne prawa do szczególnego NASZEGO szacunku. Chcąc okazać Naszą ku wam życzliwość, a oraz uczcić w waszej osobie czyny dokonane przez walczne wojsko, które pod waszym dowództwem walczyło, Mianowaliśmy was Kawalerem Orderu Św. Włodzimierza 1-jej klasy, którego znaki przy niniejszym załączamy, zostając ku wam przychylni.

Na oryginalne własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI
ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

Carskie-Sioło,

28-go Października 1848 r.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Marynarki, 17-go Listopada, Członek Morskiego Jenerałnego Audytoriatu, Wice-Admirał Kазинъ, mianowany Dyrektorem Morskiego Korpusu Kadetów, z pozostaniem przy poprzednim obowiązku.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Wojennym, 18-go Listopada, Naczelnik Topograficznego zdej-
mowania planów Gubernii Wołyńskiej, Jenerał-Major
Яковлевъ 1-szy, mianowany został Naczelnikiem Sztabu
Oddzielnego Syberyjskiego Korpusu; Kurator Kijowskiego
Naukowego Okręgu, Orszaku Jego CESARSKIEJ MOŚCI Jenerał-Major
Траскинъ 1-szy, uwolniony, z powodu choroby, od obecnego obowiązku, z pozostaniem w Orszaku Jego
CESARSKIEJ MOŚCI.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 17-го Ноября, произведенъ изъ Коллежскихъ въ Статскіе Совѣтники, за отличие: Управляющій Виленскою Палатою Государственныхъ Имуществъ *Венрицкій*.

Въ Одессѣ, 16-го Октября, скончался, отъ легочнаго апоплексическаго удара, на 68-мъ году, отставной Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Алексѣй Ивановичъ *Магоровъ*, Членъ С. Петербургской и Парижской Академіи Наукъ, извѣстный замѣчательными математическими трудами.

В а р ш а в а.

Въ городѣ Варшавѣ, съ 15 (27) Нолбря, по 19 Нолбря (1 Декабръ) заболѣвшихъ холерою не было; изъ оставшихся же больныхъ выздоровѣло 2. А всего съ появленія эпидеміи въ этомъ городѣ заболѣло 4,045 чел., выздоровѣло 2,436, умерло 1,605, остается больныхъ 4.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 29 Нолбря.

Третьяго дня открыты были засѣданія Прускаго Национальнаго Собранія въ Бранденбургѣ, подъ предсѣдательствомъ старшаго лѣтами члена фонъ Брюннека. Такъ какъ число явившихся членовъ (159) недостаточно для законнаго рѣшенія дѣлъ, то министры объявили, что они доведутъ о семъ до Высочайшаго свѣдѣнія Е. В. Короля, и на другой день сообщать собранію рѣшеніе Его Величества о семъ предметѣ. Между тѣмъ число прибывающихъ членовъ все болѣе и болѣе увеличивается; вчера было ихъ уже 171 чел. Можетъ статься, что такимъ образомъ вскорѣ оно будетъ комплектное (т. е. 202 чел.), ибо рѣшено, что послѣ завтра призваны будутъ очередные члены на мѣсто неявившихся. Общественное мнѣніе чувствительно поправляется, даже въ самыхъ сомнительныхъ частяхъ Рейнской провинціи, какъ напримѣръ, въ Трирѣ и окрестностяхъ. Бреславль совершенно спокоенъ; Саксонія и Силезія успокаиваются. Число дѣйствующихъ баталіоновъ ландвера увеличено до 68-ми. Духъ ихъ самый похвальный.

— Сегодня Ихъ Величества Король и Королева принимали поздравленія дипломатическаго корпуса и знатныхъ особъ по случаю совершившагося двадцати-пятилѣтня ихъ брака. Королева Саксонская и супруга принца Саксонскаго Іоанна, Великая Герцогиня и Великій Герцогъ Мекленбургъ-Шверинскій, равно какъ и Герцогъ Брауншвейгскій прибыли сюда, чтобы провести сей день съ королевскою фамиліею.

— Президентъ Франкфуртскаго національнаго собранія, Г. Гагеръ, и депутатъ сего же собранія Р. Винке, обѣдами у Короля въ Потсдамѣ.

30 Нолбря.

Начальникъ отряда войскъ въ Мархіяхъ, генералъ Врангель, объявилъ въ газетахъ, что какъ въ Бранденбургѣ открытъ 27 с. м. сеймъ, то, по случаю ограднаго положенія столицы, сходбища представителей не будутъ терпимы, и жители, которые будутъ имѣть помѣщенія для засѣданій представителей, будутъ подвергнуты отвѣтственности.

Ректоръ и сенатъ Берлинскаго университета поднесли Королю адресъ, въ коемъ изъявляютъ чувства своей вѣрности.

— Некоторые Силезскіе города прислали сюда депутаціи съ предложеніемъ взноса податей.

— Королевскимъ постановленіемъ, Дюссельдорфская національная гвардія расформирована.

— Изъ Познаня сообщаютъ, отъ 23 Нолбря, что тамъ вообще померло отъ холеры 1850 чел., въ томъ числѣ 200 солдатъ.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, 17-go Listopada, mianowany Radcą Stanu, za odznaczenie się, Zarządzający Wileńską Izłą Dóbr Państwa, Radca Kollegialny *Wieprycki*.

W Odessie, d. 16 Października, zakończył życie, z apoplexyi płucnej, w 68-m roku wieku swego, dymisyonowany Rzeczywisty Radca Stanu, Alexy syn Jana *Majurow*, Członek Akademii Nauk: St. Petersburgskiej i Paryżkiej, znany przez swe znakomite prace matematyczne.

W a r s z a w a.

W mieście Warszawie, od d. 15 (27) Listopada, do d. 19 Listopada (1 Grudnia) nikt nie zachorował na cholere; z pozostałych zaś chorych, wyzdrowiało osób dwie, a wogóle, od czasu okazania się epidemii, zachorowało osób 4,045, wyzdrowiało 2,436, umarło 1,605, pozostaje 4.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y

Berlin, 29 listopada.

Onegdaj otwarte zostały posiedzenia Pruskiego Sejmu w Brandenburgu, pod prezydencją najstarszego wiekiem, P. von Brüneck. Ze zaś ilość obecnych członków (159) nie była dostateczną dla prawego odbywania obrad, Ministrowie przeto oświadczyli, że doniosą o tém Jego Królewskiej Mości, i nazajutrz przeszła Sejmowi postanowienie Królewskie w tej mierze. Tymczasem liczba przybywających członków coraz się pomaższa; wczoraj liczone już ich 171. Może więc być, że tym sposobem wkrótce uzupełni się liczba wymagana prawem (202 czł.), gdyż postanowiono, że pojutrze wezwani zostaną zastępcy tych członków, którzy się sami nie stawiają. — Publiczna opinia wyraźnie się polepsza, nawet w najbardziej wątpliwych częściach Nadreńskich prowincyi, jak np. w Trewirze i okolicach. Wrocław zupełnie jest spokojny. Saxonія i Śląsk również się uspakajają. Liczba czynnych batalionów milicyi powiększona została do 68. Duch ich jest najpożądany.

— Dzisiaj, Król i Królowa przyjmowali powińszowania Ciąła Dyplomatycznego i znakomitych osob, z powodu 25-cio-letniej rocznicy ich zaślubin. Królowa Saska i małżonka Xięcia Saskiego Jana, Wielka Xiężna i Wielki Xiąże Meklenburg-Schwerynski, jako też Xiąże Brunświcki, przybyli tutaj dla przepędzenia dnia tego z rodziną Królewską.

— P. Gagern, Prezes Frankfurckiego Zgromadzenia Narodowego, i Deputowany na toż Zgromadzenie Wiuckie, byli onegdaj na obiedzie u Króla w Potsdamie.

Dnia 30 listopada.

Dowódzca wojsk w Marchiach, Jenerał Wrangel, ogłosił przez pisma publiczne, że ponieważ Sejm rozpoczął swoje obrady w Brandenburgu, w dniu 27 b. m., zatem, z powodu stanu oblężenia stolicy, zgromadzenia się Reprezentantów cierpiane w niej nie będą; prywatnie zaś osoby, wynajmujące lokale swoje na obrady członkom Sejmu, pociągnięte będą do odpowiedzialności.

— Rektor i Senat Uniwersytetu Berlińskiego podali Królowi adres, w którym wynurzają mu uczucia niezłomnej wierności.

— Niektóre miasta Ślązkie przysłały tu deputacje z ofiarowaniem zaliczeń na bieżące podatki.

— Mocą postanowienia Królewskiego, gwardye narodowe miast: Düsseldorf i Kobleneyi zostały rozwiązane.

— Z Poznania donoszą pod d. 23, iż tamże w ogóle umarło już na cholere 1,850 ludzi, w tej liczbie 200 żołnierzy.

А В С Т Р И Я.
Вѣна, 24 Ноября.

Вчера разстреляны, по приговору военного суда, за государственную измену и оскорбление Величества, редакторы и издатель газеты „Радикаль“, доктор Правъ Алфредъ Юлій Бекеръ, 45-ти лѣтъ отъ роду, родившійся въ Манчестеръ, въ Англіи; протестантскаго исповѣданія, и сотрудникъ его докторъ философіи Германнъ Теллинекъ, 25-ти лѣтъ отъ роду, изъ Моравіи Еврейскаго вѣроисповѣданія.

— Сегодня князь Виндизгрецъ объявилъ прокламаціею, что отнынѣ, по преданіи заслуженной казни главнѣйшихъ виновниковъ мятежа и вооруженнаго возстанія, и по дарованіи прощенья менѣе виноватымъ и увлеченнымъ другими, всѣ участники послѣдняго возмущенія имѣютъ быть судимы не чрезвычайнымъ военнымъ судомъ (Standrecht), а военные обыкновенными комиссіями военного суда, не военные же гражданскимъ уголовнымъ судомъ. Сіе судопроизводство допускаетъ смягченіе наказаній, которое съ чрезвычайнымъ военнымъ судомъ несовмѣстно.

— Со вчерашняго числа открыто было свободное сообщеніе на всѣхъ линіяхъ отъ 5 часовъ утра до 8 вечера; прибывающіе или отъѣзжающіе позже, должны имѣть паспорта.

— Вѣвскія укрѣпленія приводятся въ лучшее устройство; Вельведеръ имѣетъ войти въ черту укрѣпленій.

— Мосты на желѣзной дорогѣ, истребленные во время штурма Вѣны, уже совершенно исправлены.

— Изъ Венгріи сообщаютъ, что Валахи разбили венгерскихъ союзниковъ, Сикуловъ; австрійскій генералъ Геденъ, 6 Ноября, взялъ приступомъ сиккульскую столицу, г. Маросъ-Вазаргели.

— Изъ Аграма пишутъ отъ 23 Ноября, что Венгерцы начали непріятельскія дѣйствія противъ Кроаціи, на берегахъ Дравы, но безъ большаго успѣха.

— По официальнымъ показаніямъ, потеря императорскихъ войскъ въ сраженіяхъ при Вѣнѣ и Швехатѣ, съ 26 по 31 Октября, состояла: изъ 14 офицеровъ, 175 солдатъ и 57 лошадей убитыми; 42 офицеровъ, 774 солдатъ и 11 лошадей ранеными.

26 Ноября.

Его Велич. Императоръ пожаловалъ Баба Кроаціи, барона Яеллашича, кавалеромъ большаго креста ордена А. О. П. Фельдмаршалъ-лейтенанты: Гартлибъ, Цейсбургъ и Рамбергъ, удостоены командорскими крестами сего же ордена.

— Императоръ увольняетъ барона Вессенберга, по его просьбѣ, отъ должности председателя кабинета и министра иностранныхъ дѣлъ, изъяснивъ ему въ своемъ рескриптѣ, благодарность, за усердную и полезную службу.

— Городской совѣтъ столицы представилъ князю Виндизгрецу адресъ, въ коемъ благодаритъ его за снисходительныя мѣры противъ жителей заповушной Вѣны. Князь принялъ адресъ милостиво, но объявилъ депутатамъ, что городской совѣтъ долженъ имѣть себѣ въ обязанность распространить хорошія правила между всеми сословіями жителей столицы.

— Третьяго дня совершенно здѣсь было богослуженіе за упокой убитыхъ 6 Октября генераловъ: графа Латура и Бреды.

— Австрійскіе депутаты изъ Франкфурта на Майнѣ прибываютъ сюда почти ежедневно, возвращаясь въ свои избирательные округа, и, какъ слышно, уже вовсе не пойдутъ въ парламентъ.

— Австрійскій генеральный-консулъ въ Лейпцигѣ отозванъ.

— Вскоръ имѣетъ быть объявленъ новый наборъ рекрутъ въ 150,000 чел., для усиленія австрійской арміи до 600,000 чел.

— Государственное управленіе потребовало доставленій, въ нѣсколько сроковъ, милліона штукъ оружія; иностранное соревнованіе не допускается въ этой поставкѣ.

— Сію минуту получено здѣсь извѣстіе, что вчера, по истеченіи назначеннаго срока, 14 эскадроновъ конницы, и 2 баталіона пѣхоты перешли венгерскую границу при Малацкѣ и соединились съ корпусомъ фельдмаршала-лейтенанта Симонича.

— Князь Виндизгрецъ и баронъ Яеллашичъ пребываютъ еще въ Вѣнѣ.

A U S T R I A.
Віена, 24 listopada.

Вчорай розстрілани за выроkiemъ саду wojennego, за zdradę Stannu i obrazę Majestatu, Redaktor i wydawca gazety „Radikalista“, Doktor Prawa Alfred Juliusz Becker, 45 lat wieku, urodzony w Manchester, w Anglii, wyznania protestanckiego, i współpracownik jego, Doktor Filozofii Hermann Jellinek, 25 lat wieku, z Morawii, Starozakonny.

— Dzisiaj Xiążę Windischgrätz wydał odezwę, że od tąd, po domierzeniu zasłużonej kary na główniejszych sprawcach buntu i zbrojnego powstania, i po udzieleniu przebaczenia mniej występnyim i uwiedzionym przez drugich, wszyscy uczestnicy ostatniego rkoszu mają być sądzeni nie już nadzwyczajnym sądem wojennym (Standrecht), lecz wojskowi przez zwyczajne Kommissye sądu wojennego, cywilni zaś cywilnym kryminalnym sądem. Rodzaj ten sądownictwa dozwala zlagadzać kary, co jest niezgodnem z naturą nadzwyczajnego wojennego sądu.

— Od dnia wczorajszego otworzoną została wolna komunikacya na wszystkich liniach od godz. 5 z rana do 8-jej wieczorem; po tej zaś godzinie przybywający lub wyjeżdżający, powinni być w pasporta opatrzeni.

— Fortyfikacye Wiednia są coraz bardziej wzmacnianne; Belweder ma wejść w ich zakres.

— Mosty na kolei żelaznej, zniszczone w czasie szturmu Wiednia, zostały już zupełnie naprawione.

— Z Węgier donoszą, że Wołosi pobili Sykulów, sprzymierzeńców Węgierskich; Jenerał Austriacki Gedeon d. 6 listopada zdobył szturmem stolicę Sykulów, m. Maros-Vasarhely.

— Z Agram piszą pod d. 23 listopada, że Węgrzy rozpoczęli kroki nieprzyjacielskie przeciw Kroaacyi, na brzegach Drawy, ale bez wielkiego skutku.

— Według urzędowych wykazów, strata wojsk Cesarских въ битвахъ подъ Миднемъ и Schwechat, od d. 26 do 31 października, wynosiła: w zabitych: 14 oficerów, 175 żołnierzy i 57 koni; w ranionych: 42 oficerów, 774 żołnierzy i 11 koni; razem: 56 oficerów, 949 żołnierzy i 68 koni.

Dnia 26 listopada.

Cesarz Jego Mość ozdobił Barona Kroaacyi, Barona Jellaczycza, wielkim krzyżem orderu Leopolda. Feldmarszałkowie-Porucznicy Hartlieb, Zeisberg i Ramberg, otrzymali krzyż Komandorski tegoż orderu.

— Cesarz Jmć, udzielając Baronowi Wessenberg żądane przez tegoż uwolnienie od obowiązków Prezesa gabinetu i Ministra spraw zagranicznych, oświadczył mu w liście gabinetowym podziękowanie, za gorliwe i świątę pełnienie obowiązków.

— Rada miejska stolicy, złożyła Xięciu Windischgrätz adres, z podziękowaniem za środki łagodności, jakich użył względem mieszkańców nieszczęśliwego Wiednia, zwłaszcza przy dokonywaniu rozbrojenia. Xiążę przyjął to pismo łaskawie, lecz oświadczył deputacyi, że rada miejska powinna sobie wziąć za obowiązek, rozkrzewiać zasady prawości pomiędzy wszelkimi klasami mieszkańców stolicy.

— Onegdaj odbyło się tu żałobne nabożeństwo za poległych w d. 6 października r. b. Hr. Latour i Jenerala Brady.

— Deputowani Austriacy z Frankfurta przybywają tu prawie codziennie, wracając do swych okręgów wyborczych, i jak słychać, już na Parlament wcale się nie udadzą.

— Jeneralny Konsul Austriacki w Lipsku został odwołany.

— Wkrótce ma być nakazany nowy nabór rekrutów w liczbę 150,000, a to dla powiększenia armii Austriackiej do 600,000 ludzi.

— Administracya krajowa rozpięła dostawę miliona sztuk broni w kilku terminach; konkurencyja zagraniczna jest od tej dostawy wyłączona.

— Właśnie w tej chwili nadeszła tu wiadomość, że wczoraj, po upływie wyznaczonych terminu, 14 szwadronów jazdy i 2 bataliony piechoty przeszły granicę Węgier pod Mалацкą i połączyły się z korpusem Feldmarszałka Porucznika Simonicza.

— Xiążę Windischgrätz i Baron Jellaczycz bawią jeszcze w Wiedniu.

ФРАНЦИЯ.

Парижъ, 26 Ноября.

Совѣщанія національнаго собранія 23, 24 и 25 Ноября. Въ засѣданіи 23 числа, бывшій членъ исполнительной коммиссіи, Г. Мари, коего вмѣстѣ съ Г. Ламартиномъ призывали по желѣзной дорогѣ въ Парижъ, присутствовалъ уже и тѣмъ болѣе обратилъ на себя вниманіе, что сѣлъ подлѣ генерала Кавеньяка. Пренія касались впускной пошлины, и во время оныхъ разнесся слухъ, что генералъ Кавеньякъ нарочно пригласилъ Г. Ламартина, чтобы передать ему должность председателя правленія, по этому никто не вѣрилъ. За симъ Г. Фавръ требовалъ позволенія предложить министрамъ нѣсколько вопросовъ, относительно нѣкоторыхъ брошюръ и статей, издаваемыхъ министрами и разсылаемыхъ для напечатанія въ разныя газеты. Ораторъ признавалъ это дѣломъ весьма важнымъ и требовалъ немедленнаго разсмотрѣнія сего предмета. Собраніе отсрочило это до слѣдующаго дня. Въ засѣданіи 24 числа, при многочисленномъ стеченіи публики, взошелъ на кафедру Г. Фавръ, съ кн пою бумагъ, и началъ читать разныя циркуляры префектовъ къ общинамъ, чтобы они подавали голоса въ пользу генерала Кавеньяка. Министры: внутреннихъ дѣлъ, Г. Дюфоръ, и военный, Г. Ламорисьеръ, опровергали показанія оратора, и собраніе соглашалось съ ихъ мнѣніемъ, перешло къ очереднымъ занятіямъ, именно къ разсмотрѣнію бюджета, которое доведено было до отдѣленія министерства публичныхъ работъ. При заключеніи засѣданія, президентъ Марратъ объявилъ, что завтрашнее засѣданіе начнется въ 4 часу, и будетъ посвящено соображенію Июльскихъ событій.

— Вчерашнее засѣданіе національнаго собранія было столь занимательно для публики, что, съ самаго утра, толпы народа наполнили все улицы ведущія, во дворецъ собранія; за мѣста на галереяхъ платили по сту франковъ. Г. Ламартинъ, приглашенный по телеграфу, прибылъ въ это засѣданіе. По открытіи онаго, взошелъ на кафедру генералъ Кавеньякъ, и въ произнесенной рѣчи просилъ собраніе разсмотрѣть взведенныя на него Гг. Гарнье-Пажесомъ, Пайберомъ, Дюклеромъ и Бартеlemi-Сень-Илеромъ обвиненія, оскорбляющія честь его и доброе имя. Потомъ говорилъ Г. Бартеlemi-Сень-Илеръ; изложивъ вкратцѣ обстоятельство предшествовавшія Июльскимъ смутеніямъ, онъ старался доказать, что тогдашняя исполнительная власть достаточно знала о тѣхъ обстоятельствахъ, и къ отвращенію оныхъ приняла надлежащія мѣры, поручивъ генералу Кавеньяку имѣть въ готовности 20,000 линейнаго войска, 15,000 подвижной гвардіи, 1,500 республиканской гвардіи и 2,500 городской стражи. Сверхъ того, приказано было одной дивизіи альпійской арміи приблизиться къ Парижу, однако генералъ Кавеньякъ не исполнилъ въ точности этихъ распоряженій, какъ это видно изъ донесенія Г. Бошара, и даже во время возмущающаго мятежа, когда исполнительная власть приказала ему открыть дѣйствія на всѣхъ пунктахъ, онъ отвѣчалъ: „Развѣ вы думаете, что я для того здѣсь, чтобы спасти вашу національную гвардію и вашихъ лавочниковъ? Мнѣ памятли Июльскіе дни 1830 и Июльскіе 1834 годовъ; по этому я не раздроблю моихъ войскъ; если бы хоть одна рота была побѣждена или перешла на сторону непріятеля, то я сію минуту застрѣлился бы.“ Затѣмъ взошелъ на кафедру генералъ Кавеньякъ, спросилъ обвинителей, не имѣютъ ли они какихъ-либо другихъ обвиненій, и опровергалъ взведенныя на него оскорбленія. Рѣчь генерала продолжалась три часа, послѣ чего національное собраніе хотѣло перейти къ очереднымъ занятіямъ, но, по требованію г-на Гарнье-Пажеса и по усиленной просьбѣ генерала Кавеньяка, положило, послѣ кратковременнаго отдыха, разсмотрѣть въ подробности это дѣло. Посему, въ 8 часовъ началось опять засѣданіе. У всѣхъ входовъ въ залу поставлены были удвоенные караулы, и на галереяхъ находились всѣ иностранные посланники. Г. Бартеlemi говорилъ первый; онъ опровергалъ мнѣніе генерала Кавеньяка будто бы онъ дѣйствуетъ противъ него изъ личнымъ видовъ, и настаивалъ на своемъ, что распоряженія исполнительной власти, во время Июльскаго мятежа, исполнились нечестно. На это, генералъ Кавеньякъ отвѣчалъ хладнокровно, что къ исполненію въ точности таковыхъ распоряженій нужно было имѣть по крайней мѣрѣ 300 баталіоновъ. Послѣ сего взошелъ на кафедру Г. Гарнье-Пажесъ, чтобы отъ имени своего и Г. Бартеlemi, опровергнуть сдѣ-

FRANCYA.

Парижъ, 26 listopada.

Obrady Zgromadzenia Narodowego w dniach 23, 24 i 25 listopada. Na posiedzeniu d. 23, P. Marie, były członek Kommissyi Wykonawczej, którego wspólnie z P. Lamartine powołano telegramem do Paryża, znajdował się już obecnym, i tém bardziej ścierał uwagę, że zabrał miejsce obok Jen. Cavaignac. Rozprawy toczyły się nad cłem wchodowem. Śród nich rozeszła się była pogłoska, że Jenerał Cavaignac sprowadził umyślnie P. Lamartine, ażeby wręce jego złożyć Prezesostwo Rządu; wieść ta jednak nie znalazła wiary. Następnie P. Fayre prosił o pozwolenie zadania Ministrom kilku pytań względem niektórych broszur i artykułów, które wychodzą z biur ministerjalnych i są rozsyłane do rozmaitych dzienników. Mówca przywiązywał do tego wielką wagę, i żądał niezwłocznego rozstrząśnienia tego przedmiotu. Zgromadzenie odłożyło to na dzień następny. Jakoż na posiedzeniu d. 24, przy wielkim napływie słuchaczy, wszedł P. Fayre z pękiem papierów na mównicę i odczytywał rozmaite okólniki Prefektów, wzywając gminy, aby za kandydaturą Jenerała Cavaignac głosowały. Ministrowie: spraw wewnętrznych, Dufaure, i wojny, Jenerał Lamoricière, zbijali przytoczone fakta lub zaprzeczali wnioskom i twierdzeniom pomienionego mówcy; poczem członkowie Zgromadzenia, dzieląc ich zdanie, przystąpili do porządku dziennego, i rozbierali dalsze paragrafy budżetu, który aż do sumy dla ministerstwa budowli publicznych uchwalili. Przy końcu posiedzenia, Preses Marrast oświadczył z przyćmieniem, że posiedzenie jutrzejsze rozpocznie się o godz. 4, i będzie poświęcone rozstrząsaniu wypadków Czerwcowych.

Wezorajsze posiedzenie Zgromadzenia Narodowego było tak zajmujące publiczność, że od samego rana tłumy ludu zalegały ulice wiodące do pałacu ciała prawodawczego, a miejsca na galeryach po sto franków sprzedawano. P. Lamartine, zawezwany przez telegraf, znajdował się na swoim miejscu. Jak tylko rozpoczęły się obrady, wszedł na mównicę Jen. Cavaignac, i w mowie nader zajmującej upraszał Reprezentantów, aby chcieli rozstrząsnąć zarzuty Pp. Garnier-Pagès, Pagnerre, Duclere i Barthélemy St.-Hilaire, uwłaczające jego prawości i dobremu imieniu. Na to wezwanie zabrał głos P. Barthélemy St.-Hilaire, skreślił wkrótkości wypadki poprzedzające ruchy czerwcowe, i dowodził, że ówczasowa Władza Wykonawcza dokładnie o nich wiedziała, tudzież, że do ich przytłumienia stosowne przedsięwzięcia środki, polecając Jenerałowi Cavaignac mieć w pogotowiu 20,000 wojska liniowego, 10,000 ruchomej gwardyi, 1,500 gwardyi republikańskiej i 2,500 straży Paryżkiej; prócz tego, kazała zbliżyć się jednęj dywizyi z armii Alpejskiej. Jednakże Jenerał Cavaignac nie wykonał dokładnie tych rozkazów, jak to z raportu P. Bauchart widzieć się daje; nawet pośród wybuchu rokoszu, kiedy Władza Wykonawcza poleciła mu natrzeć na wszystkie punkta, odpowiedział: „Czyliż mniemacie, że dla tego tu jestem, abym ratował tylko waszą gwardyę narodową i waszych kramarzy? Pamiętam dni lipcowe z r. 1830 i czerwcowe z 1834-go; nie rozdrobnie zatem wojsk moich; bo gdyby jedna kompania została pokonana lub przeszła na stronę przeciwną, zastrzeliłbym się w tej chwili.“ Tu znowu wszedł na mównicę Jenerał Cavaignac, zapytał swoich oskarżycieli: czy nie innego przeciw niemu przytoczyć nie mogą, i odpowiedział szczegółowo na wszystkie zarzuty. Po mowie jego, trwającej trzy godziny, Zgromadzenie chciało już przejść do porządku dziennego, lecz, na żądanie P. Garnier-Pagès i usilną prośbę samegoż Jenerała Cavaignac postanowiło, po krótkim wypoczynku, rze z całą raz jeszcze rozstrząsnąć. Jakoż znowu o godzinie 8-jej zebrał się Reprezentanci. W sali, przy wszystkich wejściach, stały podwojone stráže, a na galeryach znajdowali się wszyscy Posłowie. P. Barthélemy zabrał głos naprzód, w którym zbijając uczyniony mu przez Jenerała Cavaignac zarzut, jakoby działał przeciw niemu z powodu osobistęj dumy, i obwiniał go znowu o niedbałe wykonywanie rozkazów Władzy Wykonawczej podczas powstania czerwcowego. Odrzekł mu na to obojętnie Prezes rządu, że do wykonania tychże potrzeba byłoby najmniej 300 batalionów. Tu wszedł na mównicę P. Garnier-Pagès, aby w imieniu swoim i P. Barthélemy, odeprzeć uczyniony im zarzut, że tylko obrażona miłość własna pobudza ich do walki przeciw Jen. Cavaignac. „Pan jesteście kandydatem do Prezydentostwa“ — rzekł, obracając się w końcu do Jen. Cavaignac — „a ja mam honor oświadczyć Panu, że skoroby kto ze złemi myślami miał znowu wejść do Tuilleryów, ja w tejże chwili udałbym się znowu na Ratusz.“ (Aluzya do d. 24 lutego, w którym P. Garnier-Pagès, jak wiadomo,

данный ум упрек в том, что только оскорбленное честолюбие побуждает их говорить против генерала Кавеньяка. Вы, Милостивый Государь! кандидат в президенты! — сказали они, обращаясь наконец к ген. Кавеньяку — а и имью вам честь объявить, что если бы кто с дурными предположениями снова занял Тюльери, и в ту же минуту отправился бы в ратушу (наместо на 24 Февраля, когда, как известно, Г. Гарнье-Пажес, провозглашенный был парижским мером). Эти слова приняты были с рукоплесканиями львою стороною собрания; за сим произнес речь Г. Ледрю-Роллен, и хотя замѣтно было сь начала, что он старался говорить спокойно и умеренно, но постепенно разгорячался, и наконец сь жаром обвинил ген. Кавеньяка в том, что ему не даль одного батальона, сь помощію котораго он не премыслило усмирить бы Июньскій мятеж. — Отвѣчая на это генералъ Кавеньякъ, сослался на слѣдственную комиссію, которая уже соображала вь свое время сказанный упрек Г. Ледрю-Роллена, и признала несомнительность оного. Наконецъ обращаясь къ своимъ противникамъ сказалъ: „Эти господа думаютъ, что, клеветая на мое поведеніе, оказываютъ услугу республикѣ. И сь своей стороны думаю также, что оказалъ ей услугу. Увидимъ кто лучше будетъ служить ей впредь? (Сильныя рукоплесканія). Можете клеветать на меня что угодно, но будьте увѣрены, что если бы я былъ такой человекъ, который бы тѣмъ, что здѣсь говоритъ, хотѣлъ пользоваться въ другомъ мѣстѣ, то вашимъ похваламъ предпочелъ бы клевету.“ Эти слова, какъ можно очевидно упрековъ въ кандидатствѣ вызвали жаркія рукоплесканія. Генералъ Кавеньякъ продолжалъ: „Г. Ледрю-Ролленъ обвинилъ вь своей рѣчи; что вь слѣдствіе подозрѣнія отстать отъ меня. И не хочу распространяться о значеніи сего слова, но при настоящемъ положеніи вещей, право не знаю, кто изъ насъ обтавлетъ другу.“ (Очень хорошо!) Достоверно только, что раздѣленіе послѣдовало, и сь своей стороны объявляю, что не думаю, чтобы оно прекратилось когда-либо. (Общія и жаркіе признаки удовольствія). Послѣ непродолжительной еще речи Г. Лагранжа, собраніе признало пренія по сему предмету конченными, а Г. Дюпон-де-Леръ предложилъ слѣдующій измѣненный порядокъ очереди дѣлъ: національное собраніе признавая свое объявленіе, 28 Юля: что „генералъ Кавеньякъ оказалъ важную услугу отечеству,“ — переходить къ очереднымъ дѣламъ.“ Приступили къ баллотировкѣ по сему предложенію, и оно принято было большинствомъ 503 голосовъ противъ 35. Однако значительное число членовъ не баллотировало. Засѣданіе кончилось вь 11 часовъ по полудни, при восклицаніяхъ: „да здравствуетъ республика.“

— Мониторъ сообщаетъ сегодня списокъ членовъ національнаго собранія, непринявшихъ участія вь баллотировкѣ предшествовавшей ночи. Число этихъ членовъ составляетъ около 200 человекъ. Вь числѣ 35 человекъ, подавшихъ голосъ противъ предложенія, находятся только отъявленные коммунисты и бонапартисты, какъ напримеръ, Гр. Прудонъ, Леру и Викторъ Гюго. Ламартинъ вь продолженіе всего засѣданія спокойно сидѣлъ на своемъ мѣстѣ и неговорилъ ничего. Гр. Мари, Араго, Навьеръ, Флоконъ и другіе члены, состоявшіе при бывшей исполнительной комиссіи, равномерно хранили молчаніе. Г. Кавеньякъ сь самаго начала объявлялъ, что всѣ нападенія на него происходятъ только отъ оскорбленнаго честолюбія Г. Бартеlemi и Гарнье-Пажеса; что онъ не имѣетъ у себя на сердцѣ ничего противъ бывшей исполнительной комиссіи и что, напротивъ, будетъ защищать ее. Такимъ образомъ, положеніе вопроса измѣнилось, и преніе приняло чисто личный характеръ. Разрывъ между Кавеньякомъ и Ледрю-Ролленомъ, а также между ихъ партіями почитаютъ рѣшительнымъ.

— Вь жур. *National*, органѣ теперешняго правительства, пишутъ по сему предмету слѣдующее: „Это засѣданіе было блистательнѣйшимъ свидѣтельствомъ, какое только можно было дать честному гражданину и храброму воину, который свое достоинство и свою честь видѣлъ оскорбленнымъ вь лицѣ всей націи.“

— Германскій посланникъ вь Парижѣ, Г. Раумеръ, получивъ предписаніе изъ Франкфурта, чтобы до избранія президента Французской республики пребылъ вь Парижѣ, но если и тогда неослѣдуетъ немъ желаннаго признанія центральной власти германскаго союза, долженъ оставить Парижъ.

зостаъ Меремъ Парыжа). Апостифа та принята została z oklaskami przez Stronę Lewą Zgromadzenia; poczem zabrał głos P. Ledru-Rollin, i lubo widać było z początku, że usiłował mówić spokojnie i z umiarkowaniem, jednakże zapalał się stopniowo, i nakoniec z umieszczeniem oskarżał Generała Cavaignac, iż mu nie dał jednego tylko batalionu, z którymby ostatecznie usmierzył był powstanie Czerwcowe. — Odpowiadając na to Jen. Cavaignac, odwoływał się do Komisji śledczej, która roztrząsała już w swoim czasie ów zarzut P. Ledru-Rollin, i fałsz jego uznała. Nakoniec obracając się do swoich przeciwników rzekł: „Ci Panowie sądzą, że czerniąc postępowanie moje, świadczą usługę Rzeczypospolitej. Ja z mojej strony sądzę także, że jej wyświadczyłem usługę. Zobaczymy kto nadal lepiej służyć jej będzie? (Żywe oklaski). Możecie mnie spotwarzać jak chcecie, ale wierzajcie mi, iż gdybym był takim człowiekiem, co by z tego co tu mówicie, chciał gdzie indziej ciągnąć korzyści; wolaliby wasze obelgi aniżeli pochwały.“ Słowa te, ściągające się wyraźnie do zarzucanej mu kandydatury do Prezydentostwa, wywołały żywe oklaski. Jen. Cavaignac mówił dalej: „P. Ledru-Rollin oświadczył w mowie swojej, iż w skutek podwójnego podejrzenia odłącza się odemnie. Nie chcę się wliwać w długie roztrząsanie znaczenia tego wyrazu, ale przy terażniejszym stanie rzeczy, nie wiem prawdziwie, kto z nas dwóch od kogo się odłączył. (Bardzo dobrze!) To tylko jedno jest pewnem, że rozłączenie nastąpiło, i ja z mojej strony oświadczam, iż nie sądzę, aby kiedykolwiek ustało.“ (Powszechne i żywe oznaki zadowolenia). Po krótkim jeszcze przymówieniu się P. Lagrange, Zgromadzenie uznało rozprawę w tym przedmiocie za ukończoną, a P. Dupont de l'Eure, zaproponował następujący motywowany porządek dzienny: Zgromadzenie Narodowe obśtając przy swém oświadczeniu z d. 28 czerwca: iż „Generał Cavaignac dobrze zasłużył się ojczyźnie“, przechodzi do porządku dziennego.“ Przystąpiono do głosowania nad tym wnioskiem, i takowy większość głosów 503 przeciw 35 przyjęto. Znaczna atoli liczba członków wstrzymała się od głosowania. Posiedzenie skończyło się o godz. 11 w nocy, przy okrzykach: „Niech żyje Rzeczypospolita!“

— *Monitor* ogłasza dziś listę tych członków Zgromadzenia Narodowego, którzy poprzedniej nocy wstrzymali się od głosowania. Jest ich około 200. Pomiedzy 35, którzy przeciw porządkowi dziennemu głosowali, znajdują się tylko najzapaleni Komuniści i Bonapartyści, między innymi Proudhon, P. Leroux i Wiktor Hugo. P. Lamartine siedział spokojnie przez całe posiedzenie na swoim miejscu i nie zabierał wcale głosu. Podobnie milczenie zachowali PP. Marie, Arago, Pagnerre, Flocon i inni członkowie, którzy mieli udział w byłej Komisji Wykonawczej. Jen. Cavaignac oświadczył zaraz z góry, że wszelkie przeciw niemu zarzuty pochodzą tylko od obrażonej dumy PP. Barthelemi i Garnier-Pagés, i że nie ma bynajmniej nic w sercu przeciw byłej Komisji Wykonawczej, i jest owszem gotów ją bronić. Tak zmieniło się położenie rzeczy, i rozprawy przybrały charakter czysto osobisty. Zerwanie między Generałem Cavaignac i P. Ledru-Rollin jako też między ich stronniczymi, uważane jest za zupełne.

— *Monitor* ogłasza dziś listę tych członków Zgromadzenia Narodowego, którzy poprzedniej nocy wstrzymali się od głosowania. Jest ich około 200. Pomiedzy 35, którzy przeciw porządkowi dziennemu głosowali, znajdują się tylko najzapaleni Komuniści i Bonapartyści, między innymi Proudhon, P. Leroux i Wiktor Hugo. P. Lamartine siedział spokojnie przez całe posiedzenie na swoim miejscu i nie zabierał wcale głosu. Podobnie milczenie zachowali PP. Marie, Arago, Pagnerre, Flocon i inni członkowie, którzy mieli udział w byłej Komisji Wykonawczej. Jen. Cavaignac oświadczył zaraz z góry, że wszelkie przeciw niemu zarzuty pochodzą tylko od obrażonej dumy PP. Barthelemi i Garnier-Pagés, i że nie ma bynajmniej nic w sercu przeciw byłej Komisji Wykonawczej, i jest owszem gotów ją bronić. Tak zmieniło się położenie rzeczy, i rozprawy przybrały charakter czysto osobisty. Zerwanie między Generałem Cavaignac i P. Ledru-Rollin jako też między ich stronniczymi, uważane jest za zupełne.

— *Dziennik National*, organ terażniejszego Rządu, mówiąc o tém posiedzeniu powiada: „To posiedzenie było najświetniejszém świadectwem, jakie można było dać najprawsumemu obywatelowi i walecznemu żołnierzowi, który swe znaczenie i swój honor w obliczu całego narodu widział być obrażone.“

— P. Raumer, Posel Niemiecki w Parыżu, otrzymał polecenie z Frankfurta, aby aż do wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Francuzkiej pozostał w Parыżu, ale jeżeli i wówczas nie nastąpi urzędowe uznanie Centralnej Władzy Niemieckiej, ma natychmiast Parыż opuścić.

28 Ноябрь.

Dnia 28 listopada.

Въ сегодняшнемъ Монитерѣ пишутъ слѣдующее: „Въ Аугсбургской газетѣ пишутъ, что французское правительство обидливо Папѣ, что оно отказывается отъ посредничества въ итальянскихъ дѣлахъ, потому что въ настоящее время посредничество это было бы безуспѣшно. Извѣстiе это ложно.“

По поводу общаго интерpellация Г. Биксио о дѣлахъ въ Италiи, въ сегодняшнее засѣданiе національнаго собранiя стеклось множество посетителей. Г-ну Биксио отвѣчалъ генералъ Кавеньякъ: что касается до Ломбарди, то по сему предмету ведутся переговоры, которые впрочемъ, по случаю проницательствъ въ Вѣнѣ, не много имѣли успѣха. Въ продолженiи засѣданiя національное собранiе разсматривало послѣдующiя статьи бюджета, который занялъ все вчерашнее засѣданiе.

Луи Бонапарте обнародовалъ свой манифестъ, въ коемъ, сначала извѣщаетъ народу свою признательность, за призывъ его изъ изгнанiя, выборомъ въ представители; потомъ объявляетъ, что въ случаѣ избранiя его въ президентъ, онъ никогда не будетъ мечтать о войнѣ и о возстановленiи имперiи, потому что, воспитанный въ школѣ бюджетной онъ останется навсегда вѣрнымъ обязанностямъ, возложеннымъ на него голосомъ народа, посвятить себя вполнѣ, безъ скрытыхъ замысловъ, утверженiю республики, мудрой своимъ законами, великой и могущественной своими дѣйствiями, и справедливой въ своихъ намѣренiяхъ. Но, каковъ бы ни былъ выборъ народа, онъ будетъ поддерживать своимъ влiянiемъ каждое правительство, которое упрочитъ порядокъ, и будетъ защищать религiю и права собственности.

Д А Н И Я.

Копенгагенъ, 17 Ноябрь.

Король уволилъ отъ должностей вышнихъ министровъ; а на мѣсто ихъ назначилъ: председателемъ государственнаго совѣта, графа Мольке, исправляющимъ должность министра иностранныхъ дѣлъ, званъ вышнимъ дѣлами герцогствъ Шлезвигскаго и Гольштейнскаго; Г. Бранденфлета, министромъ юстици; Г. Банга, министромъ внутреннихъ дѣлъ; графа Споннека, министромъ финансовъ; профессора Мадеига, министромъ духовныхъ дѣлъ и просвѣщенiя; генерал-майора Ганзена, военнымъ министромъ; командора Зартмана, исправляющимъ должность морскаго министра, а профессора Клаузена, министромъ безъ портфеля. Новые министры объявили сегодня въ засѣданiи сейма, что будутъ стараться заключить миръ, согласно съ правилами чести и достоинства Дани.

И Т А Л И Я.

Римъ, 17 Ноябрь.

Здѣсь произошли вчера безпорядки, окончившiеся въ половинѣ девятаго часа вечера, послѣ сраженiя, между Швейцарцами и народомъ; стѣны квиринальскаго дворца избиты пулями. Противъ главныхъ воротъ дворца были поставлены пушки. Папою назначены слѣдующiе министры: Г. Мамияни, иностранныхъ дѣлъ; Г. Галетти, внутреннихъ дѣлъ; Г. Луветти, финансовъ; Г. Стербини, торговли и публичныхъ зданiй, Г-нъ Кампелло, военнымъ; Г. Розмили, просвѣщенiя и председателемъ кабинета, а Г. Серени, юстици и наградъ. Относительно созванiя учредительнаго собранiя, исполненiя рѣшенiй палаты и сметы войны за независимость и проч., Папа объявилъ, что онъ вполнѣ предоставляет это дѣло палатѣ депутатовъ. Швейцарцы должны быть уволены, и Папа совершенно поручаетъ себя защитѣ гражданской гвардiи. Новое министерство намѣрено немедленно возобновить приготовленiя къ войнѣ съ Австрiйцами. Вечеромъ городъ ликовалъ, какъ будто бы одѣлалъ какое нибудь похвальное дѣло.

Туринъ, 6 Ноябрь.

Сегодняшнее засѣданiе палаты депутатовъ было весьма бурное. Министерство, какъ извѣстно, изъявило готовность объявить комитету депутатовъ, избранному президентомъ Джоберти, внутреннее положение государства и отношенiе Сардинiи къ иностраннымъ землямъ, чтобы убѣдить палату и на-

Monitor ogłosil dzisiaj: „Augsburgska gazeta doniosla, iz Rząd Francuzki miał oświadczyć Ojcu św., że coła swoje pośrednictwo we Włoszech, z powodu, że w obecnej chwili nie doprowadziłoby do niczego. Wiadom. że ta jest fałszywa.“

— Dzisiejsze obrady Zgromadzenia Narodowego, z powodu zapowiedzianej interpellacji P. Bixio, względem spraw Włoskich, zwały nadzwyczajną liczbę słuchaczy. Na interpellację tę odpowiedział Jenerał Cavaignac, że co się tyczy Lombardyi, toczą się w jej sprawie układy, lecz te z powodu zasłanych wypadków w Wiedniu niewiele postąpiły. Następnie Zgromadzenie Narodowe zajmowało się dalszemi artykułami budżetu, który też całe wczorajsze posiedzenie zajmował.

— Ludwik Bonaparte ogłosił nakoniec swój manifest, w którym naprzód składa ludowi dzięki, za przywołanie go z wygnania, przez wybór na Reprezentanta; następnie oświadcza, że w razie wyboru na Prezydenta, nigdy nie będzie marzył o wojnie i przywróceniu Cesarstwa, gdyż wychowany w szkole nieszczęść, pozostanie zawsze wiernym obowiązkom, jakie mu głos ludu poruczył, i poświęci się całkowicie, bez żadnej wstecznej myśli, utwierdzeniu Rzeczypospolitej, światłej przez swe prawa, wielkiej i potężnej przez swoje czynności i prawej w swych zamiarach. Zresztą jakikolwiek będzie wybór ludu, obietnicę wpływem swoim popierać każdy rząd, który ustali porządek i bronie będzie religią, rodziny i własność prywatną. Nakoniec, zapewnia, że nie prowadziłby wojen, gdyż te nie zaradziłyby złemu, a zaś pokój byłby jego najdroższem życzeniem.

D A N I A.

Kopenhaga, 17 listopada.

Król udzielił mianowanie od obowiązków dotychczasowym Ministrom; w miejscu zaś tychże mianował: Prezesa Rady Stanu, Hr. Moltke, tymczasowym Ministrem spraw zagranicznych i interesów Szlezwicko-Holsztyńskich; P. Bardenfleth; Min. sprawiedliwości; R. Bang, Min. spraw wewnętrznych; Hr. Spangnek, skarbu; Professora Madvig; wyznań i oświecenia; Jenerał-Majora Kionandera Zurtmann, marynarki (tymczasowie); a Professora Clausen, Ministrem bez wydziału. Nowo mianowani Ministrowie oświadczyli dziś Sejmowi, że będą się starali zawrzeć pokój, jednakże na zasadach, zgodnych z honorem i pomysłnością Danii.

W Ł O S P Y.

Rzym, 17 listopada.

Dnia wczorajszego zasły tu ważne niepokoje, trwające do pół do 9 wieczorem, i usmierzone za ledwo po trzygodzinnej bitwie, pomiędzy Szwajcarami i ludem. Liczba poległych jest jednak bardzo mała. Sełany Kwirynalskiego pałacu są podziurawione kulami. Przeciwno głównej jego bramie były wyrzutowane działa. Papież mianował nowe Ministerstwo, którego skład jest następujący: P. Mamiani, spraw zagranicznych; P. Galletti, spraw wewnętrznych; P. Lucreti, skarbu; P. Sterbini, handlu i budowlu publicznych; P. Campello, wojny; P. Rosmini, oświecenia i razem Prezesem gabinetu; a P. Sereni, łaski i sprawiedliwości. — Co się tyczy wymaganego zwołania Ustawodawczego Zgromadzenia, tudzież spełnienia poprzednich postanowień Izby Deputowanych pod względem wojny z Austryą, i t. d., Papież oświadczył, iż zdaje całkiem tę rzecz na Izbę Deputowanych. Wojska Szwajcarskie mają być rozwiązane, a Papież porucza się całkiem opiece gwardyi obywatelskiej. Nowe Ministerstwo, jak slychac, ma się zająć niezwłocznie przygotowaniem do wojny z Austryą. — Wieczorem miasto było oświecone, jakby po dokonaniu jakiego chwalebnego dzieła.

Turyn, 6 listopada.

Dzisiejsze posiedzenie Izby Deputowanych było nadburzliwe. Ministerstwo, jak wiadomo, oświadczyło gotowość złożenia Komitetowi, wybranemu z piątej izby deputowanych przez Prezesa Gioberti, dokładnych objaśnień o wewnętrznym położeniu kraju i stosunkach jego z krajami zagranicznymi, a to, aby przekonać Izbę i naród,

родъ въ неумѣстности немедленнаго объявленія новой войны Австрійцамъ. Докладчикъ Буффе взошелъ сегодня на кафедру и сообщилъ палатѣ слѣдующее мнѣніе комитета: „Меньшинство шестидесяти голосовъ согласно съ министерствомъ, что благоприятная минута для возобновленія войны не настала, напротивъ, большинство восьми голосовъ объявляетъ, что нынѣшнее министерство, намѣреній котораго, впрочемъ, оно не хочетъ сдѣлать подозрительными, не исполнило своего выданаго предзнаменія, а потому, для чести и пользы, государство, должно быть радикально преобразовано.“ (Значитъ, большинство восьми голосовъ все таки не отваживается открыто принять сторону войны). Министръ внутреннихъ дѣлъ, отъ имени всего министерства, съ жаромъ протестовалъ противъ такого приговора, говоря, что комитетъ не имѣлъ права судить о дѣйствіяхъ министерства, а только долженъ былъ согласиться съ нимъ на счетъ невозможности возобновить войну въ настоящее время, и требовалъ, чтобы палата, въ которой министерство обращается съ апелляціею на приговоръ большинства комитета, рѣшила этотъ вопросъ въ тайномъ засѣданіи. Послѣ долгихъ споровъ предложеніе министра было принято. Завтра, въ 8 часовъ вечера палата выслушаетъ доводы министерства и рѣшитъ, слѣдуетъ ли открыть публичное преніе объ этомъ предметѣ. Въ рѣшеніи палаты несколько не сомнѣваются, быть можетъ, она не одобритъ нѣкоторыхъ дѣйствій министерства, но ни въ какомъ случаѣ не подастъ голоса противъ предложенія перемирія при теперѣшнихъ обстоятельствахъ. Споръ кончился, впрочемъ, тѣмъ, что палата перейдетъ къ очереднымъ дѣламъ и тѣмъ изъяснитъ свое дѣйствіе къ министерству.

— Беспорядки, происходившіе въ последнее время въ Генуѣ, были дѣломъ находившихся тамъ Ломбардцевъ, Швейцарцевъ или Тосканцевъ, и въ послѣдствіи арестованныхъ въ Генуѣ національною гвардіею, и въ видъ одного Сардинскаго подданаго. Теперь, по видимому, спокойствіе тамъ возобновлено.

8 Ноября.

Тайное засѣданіе, въ которомъ палата депутатовъ должна окончательно рѣшить участь министерства Пинелли, открыто вчера вечеромъ и продолжалось съ 8 ми часами до часа по полуночи. Сегодня, въ 8 часовъ утра, оно открылось снова; но результатъ его до сихъ поръ неизвѣстенъ. Правительство усиливаетъ караулы: опасаются, чтобы народъ, соскучивъ такъ долго ждать, не взволновался.

— Сардинское правительство предписало произвести наборъ 14,000 чел., а Савойскій герцогъ издалъ приказъ по армии, въ которомъ предвѣщаетъ скорое возобновленіе борьбы.

— Генуя объявлена въ осадномъ положеніи.

— Въ Неаполитанской придворной газетѣ *Tempo*, отъ 30-го Октября, сообщаютъ, что пароходъ *Palermo* взялъ въ Тулонѣ нѣсколько пушекъ и того же числа ожидается быть въ Палермѣ.

— Въ этой же газетѣ утверждаютъ, что Сицилійскіе пароходы *Palermo* и *Hellasport* постоянно поддерживаютъ сношенія съ французскими гаванями, и что французское правительство снабжаетъ инсургентовъ оружіемъ и аммуниціею.

Испанія.

Мадридъ, 3 Ноября.

Въ засѣданіи совѣта, третьяго дня, министры объявили герцогу Валенсіи, что при нынѣшнихъ обстоятельствахъ необходимо, чтобы онъ на нѣсколько мѣсяцевъ удалился отъ управленія дѣлами. Не смотря на это, и не смотря даже на уверенія, что онъ изъ вежливости у Королевы, герцогъ Валенсіи не хотѣлъ отказать отъ своей должности. Генералъ гр. Мясраоль, сосланный, по распоряженію перваго министра, въ Куенсу, возвратился въ столицу.

— Король объявилъ генералу Нарваесу, что онъ не желаетъ, чтобы назначенный имъ интендантомъ двора графъ Вистагероза исправлялъ эту должность; однако, онъ вступилъ въ службу и открыто сказалъ Королю: что онъ къ нему привыкнетъ; следовательно постановленіе Королевы, объ управленіи ея имуществомъ, оказалось просто уловкою. Королева назначила оберъ-гофмаршаломъ двора графа Пино Гермозо. Въ одномъ изъ дѣйствующихъ журналовъ опровергаютъ слухъ о прибытіи генерала Серрано въ Мадридъ.

о несостоятельности невольнаго wypowiedzenia новѣй войны Австрійкамъ. Sprawozdawca tego Komitetu wszedł dzisiaj na mówicę, aby donieść Izbie, iż mniejszość sześciu głosów zgadza się z Ministerstwem, że stosowna chwila dla rozpoczęcia wojny jeszcze nie nadeszła; przeciwie zaś większość ośmiu głosów oświadcza, że obecne Ministerstwo, którego zamiarów nie chce zresztą podawać w podejrzenie, nie spełniło swego wysokiego powołania, i że przeto dla utrzymania honoru i pomyślności kraju, cała jego administracya musi być radykalnie reorganizowaną. (To znaczy, że większość ośmiu głosów nie śmie jeszcze otwarcie oświadczyć się za wojną). Minister spraw wewnętrznych, w imieniu całego gabinetu, z zapalem protestował przeciw takowej uchwałie, utrzymując, że Komitet nie miał prawa przesądzać czynności Ministerstwa, ale tylko powinien był porozumieć się z niem co do niepodobienstwa rozpoczynania wojny w obecnym czasie, oraz domagając się, aby Izba, do której Ministerstwo apelluje od uchwaly większości Komitetu, rozstrzygnęła tę kwestyę na tajnym posiedzeniu. Po długich rozprawach, wniosek Ministra został przyjęty. Jutro o godzinie 8-jej wieczorem Izba wysłucha objaśnień Ministerstwa, i postanowi, azali wypada otworzyć publiczne rozprawy nad tym przedmiotem. O postanowieniu Izby nie ma żadnej wątpliwości; może być, iż nie pochwalą niektórych czynności Ministrów, ale w żadnem zdarzeniu nie poda głosu przeciw przedłożeniu zawieszenia broni w obecnych okolicznościach. Spór ukończy się zapewne przedsięwzięciem do porządku dziennego, przez co Izba okaże swą ufność ku Ministerstwu.

— Zaburzenia, które zaszły w ostatnich czasach w Genui, były dziełem znajdujących się tam Lombardczyków, Szwajcarów lub Toskańczyków, tak, iż w liczbie osób aresztowanych tam przez gwardyę narodową nie ma ani jednego poddanego Sardynskiego. Teraz, jak się zdaje, spokojność tam jest przywrócona.

Dnia 8 listopada.

Tajne posiedzenie, na którym Izba Deputowanych ma ostatecznie zawyrkować o losie ministerstwa Pinellego, otwarte zostało wczoraj wieczorem o godzinie 8-jej i trwało do godziny 1-jej z północy. Dzisiaj o godzinie 8-jej z rana znowu się rozpoczęło; ale wypadek jego dotąd nie jest wiadomy. Rząd powiększył wszystkie patrole: obawiają się, aby lud zmudzony tak długiem oczekiwaniem nie dopuścił się zaburzeń.

— Rząd Sardynski nakazał pobór 14,000 ludzi, a Xiążę Sabaudzki wydał bardzo wojowniczy rozkaz dzienny dla armii, w którym zapowiada bliskie wznowienie walki.

— Genua ogłoszona została w stanie oblężenia.

— Neapolitański dziennik dworski *Tempo* z d 30 października donosi, że parostatek *Palermo* zabrał w Tulonie na swój pokład kilka dział i tegoż dnia spodziewany był w Palermo.

— Tenże dziennik zapewnia, że parostatki Sycylijskie *Palermo* i *Hellasport* utrzymują ciągle związki z portami Francuzkami, i że rząd Francuzki zaopatruje powstańców w broń i amunicyę.

HISZPANIA.

Madryt, 3 listopada.

Onegdaj, na radzie gabinetowej, wszyscy Ministrowie oświadczyli Xięciu Walencyi, że obecne położenie kraju wymaga tego, aby przynajmniej na kilka miesięcy wystąpił z gabinetu. Atoli Xiążę, mimo nawet zapewnienie, że zupełnie postradał Jaskę Królowej, wzbraniał się upórcoźnie złożyć się rządowi. Generał Hr. Mirasol, którego pierwszy skazał na wygnanie do Ruchy, wrócił do tutejszej stolicy.

— Lubo Król przedził Generała Narvaez że nie żyrzy sobie, aby mianowany przez niego Intendentem pałacu Hr. Vistahermosa pełnił te obowiązki, jednakże ten ostatni objął je i otwarcie powiedział Królowi, że się przyjął do niego przyzwyczaj. Postanowienie zatem Królowej oddające małżonkowi zarząd majątku swego, okazało się czystą utudą. Monarchini mianowała wielkim ochmistrem swego dworu Mayor-domo Hr. Pina Hermoso. Jeden z dzienników tutejszych zaprzecza, jakoby Generał Serrano miał przybyć do Madrytu.

— Вчера прибыл сюда австрийский повременный въ дѣлахъ при здѣшнемъ дворѣ Г. Реймондъ.

— Третьяго дня, принцъ Капуанскій получилъ приказаніе выѣхать изъ Мадрита въ теченіе 60-ти часовъ. Имѣя англійскій паспортъ, онъ тотчасъ прибѣгнулъ къ защитѣ англійскаго посольства.

Т у р ц я .

Константинополь, 18 Октября.

У насъ совершаются быстрыя перемены. Рустай-Паша только что назначенный губернаторомъ Салоники, переведенъ въ Инну, а губернаторъ этой провинціи, Немаилъ Паша, директоромъ здѣшней государственной. Постоянно возобновляющіеся здѣсь пожары, открываютъ ему обширное поле для его способностей. 5-го и 6-го числа Октября, сгорѣло отъ 300 до 400 домовъ въ части Кассимъ-Паша, а 29 числа, Галата-Сарай, гдѣ было училище врачей, со всеми учебными принадлежностями и богатою библіотекою. Пожаръ начался въ полночь, на Польской улицѣ, откуда, при сильномъ вѣтрѣ, распространился по тѣснымъ улицамъ за троечными деревянными домами. Нечего и думать было о спасеніи этихъ строеній; большая часть жителей спасла только свою жизнь. Въ продолженіе восьми часовъ пожара, погибли плоды пятнадцати-лѣтнихъ заботъ и пожертвованій; потерю этого прекраснаго заведенія оцѣниютъ въ 20 милліоновъ піастровъ, а трехъ сотъ домовъ сгорѣвшихъ въ то же время, въ 15 милліоновъ піастровъ. Лекціи въ Галата-Сарайскомъ училищѣ поэтому приостановились. Увѣряютъ, что въ предпоследнюю ночь открыли два новыя покушенія къ поджигательству въ кварталахъ Топъ Хане и у новаго дворца англійскаго посольства. Въ предметѣ Нера, гдѣ годъ тому назадъ, считалось пять тысячъ домовъ, теперь остается по большей мѣрѣ нѣсколькосотъ; жилища въ кварталахъ, населенныхъ Франками, почти вѣдъ истреблены огнемъ. Въ продолженіе года, болѣе 40,000 человекъ остались безъ крова въ Константинополь.

Е г и п е т ь .

Александрия, 1 Ноября.

Извѣстія изъ Каира сообщаютъ о кончинѣ Ибрагима-Паши, послѣдовавшей въ тамошней цитадели ночью съ 9 на 10 Ноября. — Отецъ его, Мегмедъ-Али, получивъ это извѣстіе сказалъ „жаль“ и тотчасъ началъ говорить о другихъ предметахъ не упоминая вовсе болѣе о своемъ сынѣ. Преемникъ Ибрагима есть Аббасъ Паша, внукъ Мегмеда-Али. Ибрагимъ-жиль 59 лѣтъ.

О ст ь - И н д я .

Весь Пенджабъ, Хазарехъ, Кашмиръ, Нурпуръ и Пешаваръ, возстали противъ англійскаго владычества. Въ слѣдствіе отпаденія пяти-тысячнаго отряда подъ начальствомъ Шири-Синга, перешедшаго изъ Мултана въ Мулраджъ, генералъ Вишъ вынужденъ былъ съ англійскими войсками оставить осаду сего города до тѣхъ поръ, пока не подоспѣютъ достаточныя подкрѣпленія. Въ издаваемой въ Бомбей газетѣ *Courrier* напечатаны подробности о вспыхнувшемъ въ одно время во многихъ мѣстахъ возстаніи, и о геройской храбрости, съ какою Англичане защищались противъ инсургентовъ; преимущественно отличился майоръ Эдвардъ въ битвѣ, въ которой лишился 100 чел. европейцевъ и 180 Сипаевъ, а непріятель 500 чел. Магараджа нагорной части Пенджаба, Гулабъ-Сингъ, объявилъ себя открыто въ пользу инсургентовъ; заговоръ будто бы распространяется по всему Лагору, такъ что англійскій гарнизонъ сего города долженъ былъ занять королевскій дворецъ и принять военныя мѣры для подавленія мятежа.

ВІЛЬНА, въ Тип. О. Гликоберга—Печ. позвол. 3-го Декабря 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Каа. А. Мухомт.

— Вечеромъ прибылъ въ тучезасовы справляющій интереса Австрийскіе при тучезасовы дворецѣ, P. Raymond.

— Завечеромъ, Хіаѣ Репуи отримавъ розказъ опустіе Мадридъ въ 60 годинахъ. Хіаѣ, маѣячъ паспортъ Англійскій, удаѣ сѣ матеchnіастъ подъ опіеку речеzoneго поселства.

Т у р ц я .

Константинополь, 18 października.

Zmiany u nas następują pospiesznie. Rustem-Basza, zaledwie mianowany Gubernatorem Saloniki, przeniesiony został do Janiny, a Gubernator dotychczasowy tej prowincyi, Ismael-Basza, mianowany Dyrektorem budowy Państwa. Ponawiające się tu ciągle pożary otworzą mu obszernie pole do okazania swych talentów. Dnia 5 i 6 października zgorzało 300 do 400 domów w dzielnicy Kassisim-Pasza, a d. 29, Galata-Serai, gdzie była szkoła lekarska, spłonął ze wszystkimi zbiorami naukowemi i kosztowną biblioteką. Ogień okazał się o północy, przy ulicy Polskiej, skąd, przy gwałtownym wietrze, dostał się do ciasnych ulic, mieszczących w sobie drewniane domy. Nie można zatem było myśleć o ratunku; większa część mieszkańców uszła zaledwo z życiem. W ciągu ośmiu godzin pożaru, zginęły owoce piętnastoletnich starań i ofiar; stratę tego przeszlicznego zakładu ocenijają na 20 millionów piastrow, a trzechset domów, które jednocześnie zgorzały, na 15 milionów piastrow. Z tego powodu ustały kursa w szkole Galata-Serajskiej. Zapewniają, że przedostatniej nocy odkryto dwa nowe zamachy na podpalenie, w eyrkułach Top-Chane i u nowego pałacu Poselstwa Angielskiego. Przedmieście Pera, liczące przed rokiem jeszcze pięć tysięcy domów, ma ich teraz ledwo kilkaset; mieszkania w eyrkułach, zaludnionych przez Franków, wszędzie prawie są zniszczone ogniem. W przeciągu roku, przeszło 40,000 ludzi pozostało bez dachu w Stambule.

Е г и п е т ь .

Alexandrya, 1 listopada.

Wiadomości z Kairu donoszą o zgonie Ibrahima-Baszy, nastąpionym w tamecznej cytadeli w nocy z d. 9 na 10 listopada. — Ojciec jego, Melimed-Ali, otrzymawszy tę wiadomość wyrzekł zaledwo obojętnie: „szkoda“ i zaraz zaczął mówić o innych przedmiotach nie troszcząc się więcej o syna swego. — Następcą Ibrahima jest Abas-Basza, wnuk Mehmeda-Alego. Ibrahim żył lat 59.

И н д я - В о с х о д н и е .

Cały Pendżab, Hazareh, Kaszmir, Nurpur i Peszawer, powstały przeciwko panowaniu Angielskiemu. W skutku odpađenicia oddziału 5-tysięcy ludzi pod Sziri Singhem, którzy pod twierdzą Multan przeszli na stronę Mulradza, musiał Jeneral Wish z wojskami Angielskimi cofnąć się od oblężenia tej twierdzy, dopóki dostateczne nie nadeszły posiłki. Wychodzący w Bombay dziennik *Courier*, zawiera wiele szczegółów o wybuchtem jednocześnie w wielu miejscach powstaniu, i o bohaterkiej odwadze, z jaką Anglicy bronili się przeciw powstańcom. Szczególniej odznaczył się Major Edwards w walce, w której utracił 100 Europejczyków i 180 Sipojów, a nieprzyjacieli 500 ludzi. Maharadza części górzystej Pendżabu, Gulab-Singh, ogłosił się otwarcie za powstaniem. Sprzysiężenie rozciągając się na po całej Lahorze, tak, że załoga Angielska tego miasta musiała osadzić pałac Królewski i przedsięwziąć wojskowe środki dla przytłumienia rokoszu.